

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет

Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій

Кафедра психології, політології та соціокультурних технологій

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри

_____ Ніна СВІТАЙЛО

_____ 2023 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня бакалавр

зі спеціальності 231 Соціальна робота,
освітньо-професійної програми Соціальна робота

на тему: Виявлення можливостей партнерства державних і недержавних
надавачів соціальних послуг

Здобувача(ки) групи СР-91
(шифр групи)

Ніколаєнко Марини Миколаївни
(прізвище, ім'я, по батькові)

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень.
Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на
відповідне джерело.

_____
(підпис)

Марина Ніколаєнко
(Ім'я та ПРІЗВИЩЕ здобувача)

Керівник асистент кафедри ППСТ Крістіна Сахно

(посада, науковий ступінь, вчене звання, ім'я та ПРІЗВИЩЕ)

_____
(підпис)

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПАРТНЕРСТВА ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ НАДАВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

1.1 Законодавча база державних та недержавних надавачів соціальних послуг

1.2 Особливості державних та недержавних надавачів соціальних послуг

1.3 Етичні засади партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Висновки до першого розділу

РОЗДІЛ II. ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ ДЛЯ ПАРТНЕРСТВА ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ НАДАВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

2.1 Дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг шляхом проведення фокус-групи

2.2 Аналіз результатів дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Висновки до другого розділу

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Складний період політичної та соціальної трансформації, економічної нестабільності, який переживає сьогодні Україна, вплинув на розвиток нових форм участі громади у вирішенні соціальних проблем. У сучасних економічних і політичних умовах Українська держава прагне уникати розгляду широкого кола питань, що стосуються життя вразливих верств населення, залишаючи переважно лише функції соціального захисту. Відповідно, зростає роль громадських установ, громадських організацій, об'єднань та груп громадян, особливо тих, що об'єднують представників різних суб'єктів соціальної політики.

Щоб здійснити допомогу людям в різних складних ситуаціях, деякі НУО надають послуги, які охоплюють такі соціальні сфери: вирішення питань інвалідності, робота з дітьми та молоддю, допомога сім'ям з дітьми з обмеженими можливостями, запобігання негативному впливу на молодь, боротьба з пандемією ВІЛ/СНІДу, робота з бездомними, захист психічного здоров'я тощо. України та внесено до реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг. Недержавні організації діють на принципах: добровільності, самоврядності, вільного вибору території діяльності, рівності перед законом, відсутності майнового інтересу їх членів (учасників), прозорості, відкритості та публічності.

В нинішньому стані Україна потребує якомога більше недержавних організацій, які будуть допомагати та використовувати всі свої ресурси на вирішення локальних або глобальних соціальних проблем. Під час кризових подій, таких як Революція Гідності українське суспільство показало свою готовність до добровільної роботи на благо країни, відбулась активізація населення, створення нових ідей та рішучих дій. Зараз, під час війни на Сході підтримка недержавних організацій має також значуще значення.

Актуальність обраної теми дослідження обумовлена тим, що розвиток недержавного сектору в Україні набув особливо важливого статусу за останні п'ять років, він став ключовою рисою активного громадянського суспільства

в Україні, його масовий і стихійний характер проявились саме під час кризових подій, а тому важливо прослідкувати динаміку його розвитку і поширення серед українського населення.

Виходячи з цього, **мета кваліфікаційної роботи бакалавра:** дослідити з використанням фокус-групи зв'язки для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг.

Об'єкт: партнерство державних та недержавних надавачів соціальних послуг.

Предмет: зв'язки для якісного партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг.

Мета передбачає виконання певних завдань:

1. Описати законодавчу базу державних та недержавних надавачів соціальних послуг;
2. Охарактеризувати особливості державних та недержавних надавачів соціальних послуг ;
3. Проаналізувати етичні засади партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг;
4. Дослідити зв'язки для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг шляхом проведення фокус-групи;
5. Здійснити аналіз результатів дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг.

Цільова аудиторія: Дипломна робота розрахована на осіб всіх вразливих категорій.

Теоретико-методологічна база кваліфікаційної роботи: Питання розвитку недержавного сектору у сфері надання соціальних послуг розглядали такі автори, як : Т. Семигіна, Л. Сідельнік, Л. Паливода, О. Кікоть. Тему недержавних організацій і соціального розвитку також висвітлював В. Новіков. Значний науковий і практичний внесок у справу розвитку соціальних послуг у «третьому секторі» зробив Український фонд соціальних інвестицій (УФСІ).

Наукова новизна нашої кваліфікаційної роботи: проведення фокус групового дослідження, результати якого дозволить виявити можливості для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг.

База дослідження: ГО «Інтелект Сумщини».

Методи дипломного дослідження. Для розв'язання завдань було використано такі методи:

– *теоретичні:* теоретичні: аналіз, синтез, систематизація, зіставлення, класифікація науково-психологічних джерел інформації, що дозволило узагальнити та систематизувати погляди вчених на проблему, яка вивчається;

– *емпіричні:* дослідницький метод.

Структура кваліфікаційної роботи: робота складається зі вступу, розділу 1, розділу 2, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи складає 48 сторінок, 2 таблиці та 28 використаних джерел.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПАРТНЕРСТВА ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ НАДАВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

1.1 Законодавча база державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Законодавча база державних та недержавних надавачів соціальних послуг зазвичай варіюється в залежності від країни та конкретного законодавства. Однак, у багатьох країнах існують загальні принципи та норми, які регулюють надання соціальних послуг. Нижче наведені загальні аспекти, які можуть включатись до законодавчої бази:

Конституційні норми: Багато країн мають конституційні норми, які гарантують право громадян на доступ до соціальних послуг та захищають їхні права у цій сфері.

Соціальні програми: Уряди можуть приймати закони, що створюють соціальні програми або державні служби для надання різних видів соціальних послуг, таких як медична допомога, освіта, соціальна підтримка, допомога дітям та сім'ям, працевлаштування тощо.

Ліцензування та регулювання: Державні органи можуть встановлювати процедури ліцензування та регулювати діяльність недержавних надавачів соціальних послуг, щоб забезпечити якість та безпеку надання цих послуг.

Фінансування: Законодавство може визначати механізми фінансування соціальних послуг, включаючи державний бюджет, пожертвування, спонсорську допомогу або інші джерела фінансування.

Стандарти якості та безпеки: У законодавстві можуть бути встановлені стандарти якості та безпеки для надання соціальних послуг, включаючи вимоги до персоналу, умов надання послуг, обладнання та інфраструктури.

Права користувачів: Закони можуть захищати права користувачів соціальних послуг, забезпечуючи конфіденційність, дотримання етичних норм, доступ до інформації та можливість подання скарг.

Моніторинг та оцінка: Законодавство може передбачати систему моніторингу та оцінки діяльності надавачів соціальних послуг з метою забезпечення якості та ефективності їхньої роботи.

Слід зазначити, що конкретні закони та правила можуть відрізнятися від країни до країни. Таким чином, законодавчу базу діяльності державних і недержавних надавачів соціальних послуг в Україні становлять низка українських законів, актів та інших законодавчих актів. Система надання соціальних послуг в Україні в основному регулюється Законом України «Про соціальні послуги» [19], який встановлює принципи функціонування системи соціальних послуг, встановлює загальні принципи надання соціальних послуг, визначає види та особливості їх надання, права надавачів та обов'язки користувачів і користувачів, механізми фінансування тощо, а також деякі законодавчі акти, що регулюють особливості соціального захисту та надання соціальних послуг різним категоріям громадян, а також інші закони.

До нормативно-правових актів, що регулюють усі аспекти надання соціальних послуг, у тому числі щодо організацій, що їх надають, та їх змісту входять дії КМУ, накази Департаменту соціальної політики та інших центральних органів влади.

З 1 січня 2020 року набула чинності нова редакція Закону про соціальні послуги, яка містить новаторські принципи, серед яких [19]:

1. Визначити систему соціальної послуги, учасників та етапи;
2. Розширити повноваження центральних і місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування;
3. Створення реєстрів надавачів та отримувачів соціальних послуг, вимог до класифікації послуг;
4. Визначте етапи організації, планування та фінансування соціальних послуг.

Закони, що регулюють особливості соціального захисту та надання соціальних послуг окремим категоріям громадян: «Про соціальну роботу з

сім'ями, дітьми та молоддю» [20], «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» [12], «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» [19], «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» [18], «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», та ін.

Інші законодавчі акти: «Про місцеве самоврядування в Україні» - повноваження місцевих рад щодо затвердження цільових планів, повноваження виконавчих органів міських рад у сфері соціального захисту населення (статті 26, 34, 43) [16]. «Про місцеві державні адміністрації» - повноваження місцевої державної адміністрації у сфері соціального захисту населення та соціального забезпечення (ст. 23). Цивільний кодекс України - Загальні положення про зобов'язання, договори, надання послуг, відшкодування збитків (глави 47-53, 63, 82) [28]. Господарський кодекс України – Загальні засади господарської діяльності суб'єктів господарювання – юридичних та фізичних осіб – підприємців [5].

Згідно з вищезазначеними документами, надавачами соціальних послуг є юридичні та фізичні особи, фізичні особи – підприємці, зазначені у розділі «надавачі соціальних послуг» реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг.

До суб'єктів надання соціальних послуг у недержавному секторі належать підприємства, громадські установи, організації, соціальні групи, благодійні організації, релігійні організації, фізичні особи-підприємці та фізичні особи, які надають послуги соціального захисту відповідно до положень цього Закону, крім випадків, визначених у частині II цієї статті. Здійснення підприємницької діяльності цим Законом не передбачено.

Державні надавачі можуть залучати недержавні організації (НДО) або приватних постачальників послуг у декількох способах:

Конкурентний тендер: Державні надавачі можуть оголосити конкурс або тендер на надання послуг та запрошувати НДО та приватних

постачальників послуг до участі. Це дає можливість різним організаціям конкурувати за контракт і представити свою пропозицію щодо надання послуг.

Угода про партнерство: Державні надавачі можуть укладати угоди про партнерство з НДО або приватними постачальниками послуг. Це може включати спільне фінансування проектів або спільну реалізацію програм для досягнення певних цілей.

Субсидії та гранти: Державні надавачі можуть надавати субсидії та гранти НДО або приватним постачальникам послуг для забезпечення надання певних послуг. Це може бути фінансова підтримка для реалізації конкретних проектів або програм.

Партнерство у розробці політики: Державні надавачі можуть залучати НДО та приватних постачальників послуг до процесу розробки політики та прийняття рішень. Це може включати консультації, участь у робочих групах або експертну підтримку.

Соціальне замовлення: Державні надавачі можуть виступати як замовники послуг у НДО або приватних постачальників, спрямовуючи їх діяльність на задоволення певних соціальних потреб або розв'язання конкретних проблем.

Практичні працівники державних (міських), недержавних надавачів соціальних послуг та фізичні особи, які надають соціальні послуги відповідно до положень цього Закону, які не провадили підприємницьку діяльність, забезпечують надання професійних соціальних послуг відповідно до вимог цього Закону. Фахівці (соціальні працівники, спеціалісти із соціальної роботи, соціальні менеджери тощо) та соціальні працівники – це працівники державних/комунальних та недержавних надавачів соціальних послуг.

Також, закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [11]: Регулює діяльність недержавних надавачів соціальних послуг у сфері благодійності, визначає порядок їхньої реєстрації та

функціонування. Закон України «Про захист дитинства» [15]: Гарантує права та соціальний захист дітей, включаючи захист від насильства, забезпечення освіти, медичного обслуговування та соціальної підтримки. Нормативні акти Міністерства соціальної політики України: Встановлюють деталізовані вимоги до надання конкретних соціальних послуг, стандарти якості та безпеки, процедури ліцензування та моніторингу.

Таким чином, законодавча платформа щодо державних та не державних надавачів соціальних послуг складається з достатньої кількості документів, які прописують в собі вимоги, порядок оформлення / звернення до надавачів соціальних послуг, та ін., що в свою чергу сприяє покращенню сприйняття (зрозумілості) соціальних послуг та їх надання, отримувачами.

1.2 Особливості державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Надавачі соціальних послуг – юридичні та фізичні особи будь-якої форми власності, які відповідають критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України, та в подальшому вносяться до Реєстру надавачів соціальних послуг. Сектор соціальних послуг [14,19]:

1. Державний (органи та установи, створені компетентними органами);
2. Недержавний (підприємства, установи та організації, будь то комерційні, громадські та благодійні, індивідуальні). Соціальні послуги також можуть надаватися в установах з різними профілями діяльності (наприклад, у центрах зайнятості (послуги з профорієнтації чи послуги по працевлштуванню), установах медичних центрів (соціальні послуги: соціальна профілактика, соціальна адаптація і т.д.), освітніх (навчання), культурні (всебічний розвиток дитини, родини: відпочинок) тощо).

Таблиця 1.1

Критерії за якими здійснюється характеристика державних та недержавних надавачів соціальних послуг [1,19]

№	Критерії	Характеристика
1	Тип організації	Державний надавач соціальних послуг (університет, міністерство, студентська служба тощо).
		Недержавний надавач соціальних послуг (благодійний фонд, громадська організація, неприбуткова організація тощо).
2	Фінансування	Державне фінансування.
		Фінансування зі збору пожертв.
3	Розмір організації	Велика (національного або регіонального рівня).
		Середня (локального рівня).
		Мала (локального або місцевого рівня).
4	Сфера діяльності	Надання фінансової підтримки (стипендії, гранти, позики тощо).
		Консультування та підтримка у фінансовому плануванні.
		Програми працевлаштування та розвитку кар'єри.
		Навчальні курси з фінансової грамотності.

5	Доступність	Відкритий для всіх студентів.
		Обмежений за певними критеріями (наприклад, потреба у фінансовій допомозі).
6	Співпраця з іншими організаціями	Взаємодія з державними органами та університетами.
		Партнерство з іншими недержавними організаціями та благодійними фондами.

Недержавні надавачі соціальних послуг можуть створювати громадські об'єднання для захисту своїх прав. Критерії для надавачів соціальних послуг: Відповідно до принципів формування ринку соціальних послуг всі надавачі соціальних послуг працюють в рівних умовах незалежно від форми власності та підпорядкування та мають відповідати одним критеріям [14]: зазначати у статутних документах діяльність з надання соціальних послуг; має відповідати стандартам; відповідна кваліфікація/професійний рівень працівника та його медичний огляд; відсутність обов'язкового прострочення платежу; належна матеріально-технічна база, приміщення, автотранспорт, можливість забезпечення харчуванням (залежно від змісту послуги); наявність програми. (Постанова КМУ від 14.11.2012 № 1039 «Про критерії затвердження діяльності суб'єктів надання соціальних послуг») [14].

Надавачі соціальних послуг у державному секторі. Органи влади (на всіх рівнях) можуть утворювати надавачів соціальних послуг (як окремих юридичних осіб, так і комплексних установ) відповідно до потреб та наявних бюджетних ресурсів. Державний сектор/Постачальники комунальних послуг [19]:

1. Заклади, що надають соціальні послуги на умовах госпіталізації, тимчасового проживання та реабілітації (шелтери для проживання);
2. Інші установи соціальної підтримки/сервісу, професійні послуги (працевлаштування).

Особливості державних та недержавних надавачів соціальних послуг можуть включати наступні аспекти:

Державні надавачі соціальних послуг [19]:

Фінансування: Державні надавачі отримують фінансування від державного бюджету або інших державних ресурсів, від міжнародних програм, донорів для ОМС. Вони можуть мати стабільні фінансові ресурси для забезпечення надання соціальних послуг.

Регулювання: Діяльність державних надавачів соціальних послуг регулюється відповідними законами та нормативними актами. Вони повинні дотримуватись певних стандартів, процедур та вимог, що встановлені державою.

Доступність: Державні надавачі соціальних послуг мають за мету забезпечити доступ до соціальних послуг для всіх громадян, включаючи вразливі категорії населення. Вони можуть мати широку мережу закладів та інфраструктури, що забезпечують доступність послуг.

Недержавні надавачі соціальних послуг [19]:

Незалежність: Недержавні надавачі функціонують відокремлено від державних структур і можуть мати більшу незалежність у прийнятті рішень та забезпеченні послуг. Вони можуть розвивати свої підходи та інноваційні рішення в сфері соціальних послуг.

Диверсифікація послуг: Недержавні надавачі можуть пропонувати різноманітні послуги, які відповідають потребам конкретних груп населення або специфічним ситуаціям. Вони можуть бути більш гнучкими в адаптації до змінних потреб та вимог користувачів.

Фінансування: Недержавні надавачі можуть отримувати фінансування від різних джерел, таких як благодійні організації, гранти, добровільні внески громадян тощо. Їхні фінансові ресурси можуть бути менш стабільними порівняно з державними надавачами.

Важливо враховувати, що особливості державних та недержавних надавачів соціальних послуг можуть різнитися в залежності від країни та контексту. Україна має свої особливості щодо державних та недержавних. Це доведено низкою досліджень, які показують рівень довіри громадян до цих

структур, фактори, які впливають на довіру, і різницю у довірі до державних та недержавних суб'єктів.

Наприклад, Кучабський О, Погорєлий С, автори дослідження «Довіра до органів публічної влади як ключовий фактор ефективної системи державного управління». Дані автори досліджували моделі діалогу між владою та громадянами, в результаті чого, виявили чотири моделі, які при використанні, допомагають збільшити довіру, розширити можливості співпраці [2].

Важливо зазначити, що державні та недержавні надавачі соціальних послуг можуть співіснувати і взаємодіяти для забезпечення ефективного та всеохоплюючого соціального захисту населення в Україні.

1.3 Етичні засади партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Етичний кодекс спеціалістів із соціальної роботи (соціальних працівників і соціальних педагогів) України - це документ, який націлює на здійснення соціальної роботи в багатьох функціональних сферах з метою розвитку потенціалу та можливостей особистості, а також і задоволення людських потреб. Він заклав в собі Правила, які є узагальненим зібранням професійна - етичних вимог щодо правил поведінки надавачів соціальних послуг (далі – надавачі СП) [13].

Партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг в Україні базується на певних етичних засадах, які сприяють взаємодії та спільній роботі з метою досягнення спільних цілей і забезпечення якісних соціальних послуг. Основні етичні засади партнерства включають:

Довіра та взаємоповага: Державні та недержавні надавачі повинні взаємно довіряти один одному та поважати роль та внесок кожної сторони у надання соціальних послуг. Вони мають спільно працювати на користь клієнтів та спільно здійснювати свої зобов'язання.

Прозорість та відкритість: Партнери повинні відкрито обмінюватися інформацією, даними та досвідом, що стосується надання соціальних послуг. Це сприяє ефективній комунікації, взаємному навчанню та удосконаленню процесів.

Рівність та справедливість: Партнери повинні дотримуватись принципу рівності та справедливості у взаємодії. Кожен партнер має мати рівні можливості внести свій внесок, брати участь у прийнятті рішень та спільно формувати стратегію надання соціальних послуг.

Клієнтоорієнтованість: Партнерство повинно бути спрямоване на задоволення потреб та інтересів клієнтів соціальних послуг. Партнери повинні працювати разом, щоб забезпечити якісні та доступні послуги, враховуючи потреби та побажання клієнтів.

Етична відповідальність: Партнери повинні діяти відповідно до етичних принципів та норм, враховувати права та добробут клієнтів та сприяти розвитку суспільства в цілому. Вони повинні дотримуватись високих стандартів етики та виключати будь-яку форму дискримінації, корупції або недбалості у своїй роботі.

Ці етичні засади сприяють ефективному партнерству між державними та недержавними надавачами соціальних послуг в Україні, що спрямоване на покращення якості життя громадян та соціальну солідарність.

Надавачі соціальних послуг повинні діяти відповідно до принципів недискримінації, поваги до прав людини, прав дитини та прав людей з обмеженими можливостями; гуманізму; забезпечення рівних прав і можливостей чоловіків і жінок; поваги до честі та гідності; толерантності; законності; соціальної справедливості; доступності і відкритості; справедливості і безпеки; особистого підходу; комплексності; конфіденційності; максимальній ефективності і прозорості надавачів соціальних послуг у використанні бюджетних та інших коштів; забезпечення високої якості соціальних послуг. Дотримання вимог цих правил є обов'язком кожного постачальника СП, незалежно від займаної посади [6,9].

Етичні принципи діяльності надавачів соціальних послуг [6,9,13]:

1. Визнання людської гідності: через своє ставлення, слова та вчинки надавачі СП визнають і поважають притаманну та невід'ємну гідність і цінність усіх людей. Кожна людина унікальна, і працівники повинні враховувати це, і жодні прояви зневаги до людини не допускаються. Кожна людина має право на самореалізацію, і це не означає порушення подібних прав інших людей. Соціальна робота несумісна з примушуванням клієнта діяти, прямо чи опосередковано, навіть на користь клієнта чи його близького соціального оточення.

2. Інтереси клієнтів на першому місці: надавачі соціальних послуг спрямовують усі свої зусилля, знання та навички, щоб допомогти

громадянам, сім'ям, групам, окремим особистостям і спільнотам покращуватися, а також вирішувати конфлікти та подолати їх наслідки.

3. Боротьба з дискримінацією: надавачі СП сприяють соціальній справедливості в усьому суспільстві та серед тих, з ким вони працюють. Соціальні працівники заперечують дискримінацію на основі віку, дієздатності, громадянства, класу, культури, раси, статі, гендерної ідентичності, мови, національності/громадянства (або відсутності громадянства), поглядів, інших фізичних, тілесних або психічних чинників. Здібності, політичні переконання, бідність, раса, сімейний стан, релігія, стать, сексуальна орієнтація, соціально-економічний статус, духовна орієнтація, структура сім'ї тощо.

4. Повага до різноманіття: надавачі соціальних послуг прагнуть побудувати інклюзивні спільноти, які поважають расову та культурну різноманітність суспільства, беручи до уваги індивідуальні, сімейні, групові та суспільні відмінності. Надавачі мають бути толерантні до різноманітних емоційних проявів своїх клієнтів, мають відповідний рівень професійної підготовки, щоб зберігати виваженість і толерантність у будь-якій ситуації. Вони приймають проблеми та ситуації клієнтів незалежно від їх способу життя, поведінки, суспільства та національності, статі тощо.

5. Справедливий доступ до ресурсів: надавачі послуг соціального забезпечення виступають за справедливий розподіл ресурсів громади та працюють над забезпеченням доступу до ресурсів. Вони надають допомогу будь-кому, хто звертається до них за захистом, підтримкою, консультацією чи порадою, без будь-якої дискримінації за статтю, віком, фізичними чи розумовими вадами, соціальним чи етнічним походженням, релігією, мовою, політичними поглядами, сексуальною орієнтацією .

6. Сприяти участі: надавачі соціальних послуг працюють над підвищенням самооцінки та розширенням можливостей людей, сприяючи їх повній участі в усіх аспектах прийняття рішень і дій, які впливають на їх життя.

7. Конфіденційність: надавачі поважають приватне життя та приватне життя людей і виконують свою роботу відповідно до цих прав, за винятком випадків, коли існує ризик заподіяння шкоди собі чи іншим або інших обмежень, встановлених законом.

Етична поведінка по відношенню до професії [6,9,13].

1. Професійна чесність: надавачі соціальних послуг повинні володіти необхідною кваліфікацією, а також розвивати та підтримувати навички та компетенцію, необхідні для виконання роботи. Діяти чесно, не зловживати владою. Їм варто визначити межу між особистим і професійним життям і утримуватися від зловживання владою для отримання особистої фінансової вигоди.

1. Етичне використання технологій і соціальних медіа: надавачі соціальних послуг повинні знати, що використання цифрових технологій і соціальних медіа може поставити під загрозу дотримання багатьох етичних стандартів, особливо поваги до приватного життя та конфіденційності життя, запобігання конфлікту інтересів тощо, компетентність, хороше ведення записів тощо, тому вкрай важливо здобути необхідні знання та навички для боротьби з неетичною поведінкою під час використання технологій.

2. Етична турбота: надавачі соціальних послуг мають вживати розумних заходів для догляду за собою на робочому місці, в приватному житті та в суспільстві. Визнаючи, що вони несуть відповідальність за поведінку тих, з ким вони працюють; своїх власних колег; своїх роботодавців; їхніх професійних асоціацій, а також згідно з місцевим, національним і міжнародним законодавством; ці різні зобов'язання можуть суперечити, і їх необхідно обговорювати, щоб звести до мінімуму всю шкоду.

Рішення завжди повинні ґрунтуватися на емпіричних даних, практичній мудрості, етичних, правових і культурних міркуваннях. Соціальні працівники повинні бути готові прозоро пояснити, чому були прийняті рішення. Постачальники спільного підприємства та їхні роботодавці

прагнуть створити робоче середовище, де можна обговорювати, оцінювати та поважати принципи, викладені в цих Правилах і національних законах.

3. Етична поведінка з колегами: визнає різноманітні точки зору та форми практичного досвіду колег із соціальної роботи та інших професіоналів, а також висловлює критичні думки та пропозиції коротко та точно. Конструктивний аналіз професійної поведінки колег, теоретико-методологічних засад їх професійної діяльності. Створювати та систематично використовувати можливості та умови для обміну знаннями, досвідом та перспективами з колегами по соціальній роботі, фахівцями інших галузей та волонтерами з метою вдосконалення власної практики роботи та збагачення інтелектуальних ресурсів професійної спільноти.

4. Етична поведінка по відношенню до інтерактивних організацій: варто співпрацювати з установами та організаціями, чиї наміри та діяльність спрямовані на надання соціальних послуг, використовувати їхній досвід як ресурс для покращення якості обслуговування клієнтів. Підтримувати та сприяти партнерству між організаціями, які здійснюють соціальну діяльність у громаді, суспільстві. Забезпечувати професійну підзвітність перед клієнтами та суспільством за виконання та продуктивність шляхом регулярного публічного огляду якості, результативності та ефективності наданих послуг.

5. Етична поведінка у військовій чи миротворчій обстановці: надавачі соціальних послуг підтримують мир і відмову від насильства та можуть працювати з військовим персоналом у гуманітарних цілях, сприяти миру та його відновленню. Надавачі, які працюють у військових або миротворчих умовах, повинні завжди зосереджувати свої зусилля на підтримці гідності та незалежності людей. Також, вони не повинні дозволяти використовувати свої знання та навички для нелюдських цілей, таких як тортури, військове спостереження, тероризм або конверсійне лікування, і вони не повинні використовувати зброю проти людей під час своєї професійної чи приватної діяльності.

Висновки до першого розділу

В першому розділі кваліфікаційної роботи було досліджено законодавчу базу державних та недержавних надавачів соціальних послуг, ми виявили, що законодавча база є важливим інструментом для забезпечення якості та доступності соціальних послуг, але потребує постійного вдосконалення та врахування сучасних викликів та потреб суспільства. Законодавча база державних та недержавних надавачів соціальних послуг складається з: закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», Закону України «Про захист дитинства», Нормативних актів Міністерства соціальної політики України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про місцеві державні адміністрації», Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, та ін.

Як державні, так і недержавні надавачі соціальних послуг відіграють важливу роль у забезпеченні соціальної підтримки та допомоги населенню (Послуги соціального захисту; послуги медичного забезпечення; послуги житлово-комунального обслуговування; послуги соціальної реабілітації, адаптації, інтеграції; послуги допомоги сім'ям та дітям; послуги психологічної підтримки, та ін..

Щодо етичних засад, то етичні засади партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг включають в себе взаємовигоду, прозорість, довіру, спільні цінності, взаємовизначеність ролей та постійний розвиток. Дотримання цих етичних принципів сприяє покращенню якості та доступності соціальних послуг для населення.

РОЗДІЛ II. ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ ДЛЯ ПАРТНЕРСТВА ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ НАДАВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

1.1 Дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг шляхом проведення фокус- групи

Фокус-група є ефективним інструментом для дослідження зв'язків між державними та недержавними надавачами соціальних послуг та виявлення можливостей для партнерства. Вона полягає в організованій груповій дискусії, спільному обговоренню в якій беруть участь представники обох сторін - державних та недержавних надавачів [25].

Проведення фокус-групи має наступні кроки [7]:

Аналіз ситуації: ознайомлення з викликами та потребами для складання питань для обговорень.

Визначення актуальності: визначити актуальні питання, які будуть розглядатися.

Визначення цілей: Спочатку необхідно визначити цілі дослідження, наприклад, встановлення спільних цілей та завдань для партнерства, ідентифікація проблем та перешкод, а також виявлення можливостей для співпраці.

Вибір учасників: Залучення представників державних та недержавних надавачів соціальних послуг, які мають відповідні знання та досвід у сфері соціальної роботи. Важливо забезпечити різноманітність учасників, щоб отримати різні погляди та перспективи.

Планування групи: Визначення дати, місця та тривалості засідання фокус-групи. Також важливо розробити план обговорення, включаючи питання та теми, які будуть висвітлені під час зустрічі.

Проведення фокус-групи: Під час зустрічі ведучий сприяє активному обговоренню та обміну ідеями між учасниками. Застосовуються методи

модерованої дискусії, стимулювання творчого мислення та висловлення різних думок.

Аналіз результатів: Після проведення фокус-групи необхідно проаналізувати отримані дані і висвітлити ключові висновки та висловлені ідеї. Це дозволить виявити зв'язки між державними та недержавними надавачами соціальних послуг та ідентифікувати потенційні можливості для співпраці

Результати дослідження зв'язків, отримані за допомогою фокус-групи, можуть послужити основою для розроблення стратегій та політик співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг. Вони сприятимуть покращенню ефективності та якості надання соціальних послуг і задоволенню потреб громадян.

Фокус група проходила в онлайн-форматі. Були запрошені представники державних та недержавних надавачів соціальних послуг, з якими проводилася фокус група. Всього учасників було 6 осіб, тобто, три представники державних надавачів соціальних послуг та три представники недержавних.

Запрошені представники недержавного сектору: представники громадських організацій Сумщини.

Запрошені представники державного сектору: представники влади, що безпосередньо пов'язані з громадською діяльністю та представники поліції.

Тема нашої фокус групи звучала так: «Дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг» (Додаток А).

Мета фокус групи: Дослідити зв'язки та можливості партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг для покращення якості та ефективності соціального обслуговування.

Сама фокус група мала б йти: 1,5 - 2 години, проте, нам вдалося провести її за 1 год., 20 хв.

Сценарій фокус групи складався з таких елементів: правила групової дискусії, введення в тему, обговорення запитань, головні запитання, виявлення ключових висновків).

Щодо головних та допоміжних питань, то вони мали такий вигляд:

1. Як ви розумієте партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які, на вашу думку, можуть бути переваги та виклики такого партнерства?

2. Які форми співпраці ви спостерігаєте між державними та недержавними надавачами соціальних послуг у вашій області? Які сфери соціальних послуг найбільш потребують такого партнерства?

3. Які бар'єри або перешкоди існують на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Як можна їх подолати?

4. Які можливості ви бачите для зміцнення співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які кроки потрібно зробити для поліпшення партнерства?

Також, були допоміжні запитання, які мали на меті дізнатися – як учасники розуміють партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг; висловлення своїх думок щодо переваг та викликів, пов'язаних з партнерством у цій галузі; які зв'язки та форми партнерства вже існують між державними та недержавними надавачами соціальних послуг; розгляд практичних прикладів успішного партнерства та обговорення, як можна розширити та покращити такі партнерські відносини.

Таким чином, фокус група пройшла успішно, було виділено відповіді на питання учасників, їх заохочення до обговорення та здійснено аналіз фокус групи, що допоможе нам отримати відповідь на головне питання: «чи важливі зв'язки для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг?».

2.2 Аналіз результатів дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг

Аналіз результатів дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг дозволяє отримати важливі висновки щодо ефективності такого партнерства і його впливу на якість та доступність соціальних послуг.

Ми виокремили аспекти, які нам вдалося роз'яснити та зрозуміти в ході проведення фокус-групи та в ході групової дискусії:

1. Потужності та ресурси: Дослідження виявляють, які ресурси та потужності мають державні та недержавні надавачі соціальних послуг. Це може включати фінансові ресурси, фахівців, інфраструктуру та інші необхідні ресурси. Аналіз цих ресурсів допомагає зрозуміти, наскільки партнерство може посилити можливості обох сторін.

2. Ефективність та якість послуг: Дослідження дозволяють оцінити якість та ефективність соціальних послуг, наданих державними та недержавними надавачами. Це включає оцінку задоволеності користувачів, якість виконання завдань та досягнення планових показників. Аналіз результатів дослідження допомагає виявити переваги та можливі проблеми у партнерстві та спільно вдосконалити надані послуги.

3. Доступність та розподіл послуг: Дослідження можуть допомогти оцінити доступність соціальних послуг для різних груп населення, зокрема вразливих категорій. Аналіз результатів дослідження дозволяє виявити нерівності та несправедливості в розподілі послуг та розробити стратегії для їх усунення.

4. Координація та співпраця: Дослідження з'ясовують рівень координації та співпраці між державними та недержавними надавачами. Це дозволяє визначити, наскільки ефективно вони працюють разом, обмінюються інформацією, координують свої дії та роблять спільні рішення.

Аналіз цих аспектів допомагає виявити потенційні проблеми та знайти шляхи для покращення співпраці.

5. Задоволення та задачі сторін: Дослідження виявляють задоволення та очікування державних та недержавних надавачів соціальних послуг від партнерства. Це допомагає зрозуміти, наскільки партнерство відповідає їх потребам та чи досягається взаємовигідний результат. Аналіз цих аспектів сприяє вдосконаленню партнерських відносин та досягненню спільних цілей.

Загальний висновок полягає у тому, що партнерство державних та недержавних надавачів соціальних послуг має потенціал для покращення якості та доступності послуг. Аналіз результатів дослідження допомагає виявити сильні та слабкі сторони партнерства та спрямувати зусилля на їх подолання. Для ефективного партнерства важливо забезпечити взаємодію, координацію та співпрацю між державними та недержавними надавачами, а також забезпечити справедливий розподіл ресурсів та доступ до послуг для всіх користувачів.

Таким чином, в додатках представлені відповіді надавачів соціальних послуг на запитання групової дискусії (Додаток Б,).

Аналізуючи таблицю, котра розміщена в додатках, ми зробили такі загальні висновки проведення фокус-групи:

Щодо першого питання та відповідей до нього: «Як ви розумієте партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які, на вашу думку, можуть бути переваги та виклики такого партнерства?», ми зробили такі висновки: Обидва типи надавачів розуміють партнерство як спільну роботу та співпрацю для досягнення спільної мети - поліпшення якості життя клієнтів і соціального благополуччя суспільства. Перевагами партнерства є об'єднання ресурсів, експертизи та досвіду, що дозволяє забезпечити більш комплексний та ефективний підхід до надання послуг. Іншими перевагами є використання різноманітності підходів та інноваційних рішень, поєднання ресурсів, експертизи та знань, розширення

мережі послуг та спільне використання експертизи та інновацій. Виклики партнерства включають вирішення різних підходів, нормативних рамок, узгодження стратегій, координацію та співпрацю між різними структурами та забезпечення стабільного фінансування.

Для подолання викликів необхідна конструктивна співпраця, взаємовигідний діалог, взаєморозуміння та взаємодія між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

В цілому, обидва типи надавачів визнають значимість партнерства і вірять у можливість досягнення більшої ефективності та якості соціальних послуг через спільну роботу.

На рахунок другого питання: «Які форми співпраці ви спостерігаєте між державними та недержавними надавачами соціальних послуг у вашій області? Які сфери соціальних послуг найбільш потребують такого партнерства?», то в таблиці наведено різні варіанти співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг у вашій області. Форми співпраці включають укладання договорів, створення спільних проектів та програм, обмін досвідом і ресурсами. Основні сфери, які потребують такого партнерства, включають підтримку сімей, реабілітацію осіб з інвалідністю, допомогу молоді та підтримку вразливих груп населення.

Співпраця між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є ефективним і комплексним підходом до забезпечення якісних та доступних послуг. Вона дозволяє поєднати ресурси, знання та досвід різних сторін для досягнення спільних цілей у сфері соціального благополуччя.

Сфери соціальних послуг, які найбільш потребують такого партнерства, можуть варіюватися залежно від потреб та пріоритетів кожної конкретної області. Проте, загалом, деякі звичайні сфери, де співпраця між державними та недержавними надавачами є особливо корисною, включають:

Підтримка сімей: Співпраця між державними та недержавними організаціями може допомогти забезпечити цілеспрямовану допомогу сім'ям,

які перебувають у складних життєвих ситуаціях, таких як бідність, насильство або розлучення.

Реабілітація осіб з інвалідністю: Співпраця між державними та недержавними надавачами соціальних послуг може сприяти розробці та реалізації програм реабілітації для осіб з різними видами інвалідності, що дозволить їм отримати необхідну підтримку та інтегруватися в суспільство.

Підтримка молоді: Спільна робота державних і недержавних організацій може допомогти надати молоді доступ до освіти, професійної підготовки, консультацій та інших послуг, які сприяють їх соціальній адаптації та самореалізації.

Підтримка вразливих груп населення: До цих груп можуть входити бездомні особи, жертви торгівлі людьми, люди залежні від наркотиків або алкоголю, ветерани, люди з психічними розладами та інші. Співпраця між державними та недержавними надавачами дозволяє забезпечити їм необхідну підтримку та послуги для покращення їхнього становища.

Третє питання заклало в собі сенс зрозуміти: «Які бар'єри або перешкоди існують на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Як можна їх подолати?».

Відповіді варіювалися відповідно від представників. Таким чином, відповіді щодо основних перешкод включають:

Недостатня фінансова підтримка зі сторони держави: Обмежений бюджет може обмежувати ресурси та інфраструктуру, необхідні для надання якісних послуг. Для подолання цієї перешкоди необхідно активно залучати додаткові джерела фінансування, такі як гранти або спонсорська підтримка. Ефективне фінансове планування та оптимізація використання ресурсів також грають важливу роль.

Бюрократичні процедури та складнощі у взаємодії з державними структурами: Затримки у реалізації проектів та отримання необхідних дозволів можуть виникати через складні процедури та взаємодію з державними органами. Для подолання цієї перешкоди важливо встановити

спрощену комунікацію та взаємодію, використовувати форуми та робочі групи для обговорення спільних питань та зменшення бюрократичних перешкод.

Розбіжності у стратегіях та підходах: Різні організації можуть мати відмінні цілі, методи та підходи до вирішення соціальних проблем. Це може ускладнювати спільну реалізацію проектів та взаємодію. Для подолання цієї перешкоди необхідно встановити механізми координації та спільного планування дій, залучати представників обох сторін до діалогу та обміну досвідом для досягнення спільних цілей.

Розбіжності у фінансуванні та розподілі бюджетних коштів: Нерівномірний доступ до ресурсів та нерівність у фінансовій підтримці можуть виникати через розбіжності у фінансуванні та розподілі бюджетних коштів. Для подолання цього, важливо встановити прозорі механізми фінансування, які забезпечують рівний доступ до ресурсів і враховують потреби різних організацій. Регулярна оцінка та моніторинг фінансової ефективності проектів також є важливими.

Різні правові та регуляторні вимоги: Розбіжності у правових та регуляторних вимогах можуть ускладнювати взаємодію та виконання спільних проектів. Для подолання цієї перешкоди необхідно встановити спеціальні механізми співробітництва та координації між державними та недержавними надавачами соціальних послуг, спростити процедури та встановити чіткі правила, які враховують специфіку та потреби обох типів організацій.

Різні культури та підходи: Розбіжності у культурі, цінностях та підходах до надання послуг можуть призводити до розбіжностей у сприйнятті цілей та стратегій роботи. Для подолання цього, важливо розвивати відкрите та взаємне сприйняття, спільні навчальні програми та тренінги, створювати можливості для обміну досвідом та взаємного вивчення підходів та методів роботи.

Відповіді щодо подолання цих бар'єрів в усіх учасників фокус групи мали схожий сенс – подолання цих бар'єрів може здійснюватися через активний діалог, спільне планування та координацію дій між державними та недержавними надавачами соціальних послуг. Важливо залучати представників обох сторін до спільного обговорення, знаходити компроміси та спільні рішення. Також важливо забезпечувати належну фінансову підтримку, спрощені процедури та встановлювати спеціальні механізми співробітництва, які сприятимуть ефективній взаємодії та спільному досягненню соціальних цілей.

Останнє питання, котре обговорювалося було: «Які можливості ви бачите для зміцнення співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які кроки потрібно зробити для поліпшення партнерства?». У відповідях були представлені різні підходи та кроки, які можна вжити для поліпшення партнерства.

Загалом, всі запропоновані підходи мають свою вагу і можуть бути використані для зміцнення співпраці. Зокрема, створення форумів для обміну досвідом, спільне планування та реалізація проектів, залучення до процесів прийняття рішень, створення спільних механізмів оцінки та контролю, розвиток спільних стандартів та етичних принципів, а також сприяння спільному лобіюванню інтересів - всі ці кроки можуть сприяти зміцненню співпраці та покращенню партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

Вибір конкретних кроків та підходів для покращення партнерства має залежати від контексту, потреб та можливостей обох типів організацій. Важливо враховувати індивідуальність кожного партнерства та пошук оптимальних шляхів співпраці для досягнення спільних цілей і покращення якості надаваних соціальних послуг.

Висновки до другого розділу

Нами було створено фокус групу, мета якої: Дослідити зв'язки та можливості партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг для покращення якості та ефективності соціального обслуговування.

Як результат проведення фокус групи, нами було створено таблицю, в якій представлені відповіді від недержавних та державних надавачів соціальних послуг на питання, пов'язані з партнерством між ними. Недержавні надавачі соціальних послуг виділили можливості, переваги та виклики такого партнерства, а також форми співпраці та сфери, які найбільше потребують спільної дії. З іншого боку, державні надавачі соціальних послуг надали свої відповіді, у яких вони висвітлили співпрацю з недержавними надавачами, виклики і бар'єри на шляху співпраці, а також запропонували кроки для поліпшення партнерства.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

Нами було прописано рекомендації для державних і недержавних надавачів соціальних послуг щодо партнерства між собою при наданні соціальних послуг:

1. Рекомендації для державного сектору:

- Створення сприятливого середовища: Держава повинна створити сприятливе середовище для партнерства з недержавним сектором, забезпечуючи чітку правову базу, політичну підтримку та механізми співпраці.

- Стимулювання партнерства: Держава може надавати фінансову, технічну та інформаційну підтримку недержавним надавачам соціальних послуг, сприяючи їх розвитку та партнерству з державним сектором.

- Розробка політик і стратегій: Держава повинна розробити політики і стратегії, що сприяють партнерству з недержавним сектором, включаючи механізми співпраці, обмін даними та обговорення спільних цілей і планів.

- Забезпечення координації: Державні органи повинні забезпечити ефективну координацію з недержавними надавачами, уникнути дублювання послуг та забезпечити впровадження комплексного підходу до надання соціальних послуг.

- Підтримка мережевої роботи: Держава може сприяти створенню мереж державних і недержавних надавачів соціальних послуг, стимулюючи співпрацю, обмін досвідом та ресурсами.

2. Рекомендації для недержавного сектору:

- Розвиток капітетів: Недержавні надавачі повинні забезпечити розвиток своїх капітетів, включаючи професійну підготовку, навички управління та моніторингу, щоб забезпечити якісне надання соціальних послуг.

- Встановлення партнерських відносин: Недержавні надавачі повинні створювати партнерські відносини з державним сектором, сприяючи обміну інформацією, спільному плануванню та координації дій.

- Прозорість і відповідальність: Недержавні надавачі повинні дотримуватися високих стандартів прозорості, фінансової відповідальності та звітності, щоб забезпечити довіру громади та державних органів.

- Участь громади: Недержавні надавачі мають активно залучати громаду до прийняття рішень, планування та моніторингу соціальних послуг, враховуючи потреби та пріоритети населення.

- Пошук джерел фінансування: Недержавні надавачі повинні активно шукати джерела фінансування, такі як гранти, спонсорські кошти та пожертвування, для забезпечення сталості своєї діяльності.

Ці рекомендації сприяють розвитку партнерства між державним та недержавним секторами у наданні соціальних послуг, забезпечуючи більш ефективне та інклюзивне забезпечення соціальної підтримки та допомоги населенню.

ВИСНОВКИ

В ході написання кваліфікаційної роботи, ми дійшли таких висновків:

1. Нами було описано законодавчу базу державних та недержавних надавачів соціальних послуг. У результаті ми зробили наступні висновки: Законодавчі акти в Україні регулюють діяльність державних та недержавних надавачів соціальних послуг, що є важливим для забезпечення якості та ефективності цих послуг.

В Україні існує комплексна система законів та нормативних актів, які визначають правові засади функціонування соціальних послуг, включаючи закони про соціальну роботу, про соціальні послуги, про державну соціальну допомогу та інші. Законодавство передбачає створення механізмів контролю та нагляду за діяльністю надавачів соціальних послуг, що сприяє забезпеченню їх якості та безпеки для отримувачів. Законодавчі норми також регулюють фінансові аспекти надання соціальних послуг, включаючи механізми фінансування, звітності та контролю за використанням бюджетних коштів.

Роль недержавних надавачів соціальних послуг в Україні значно зростає, і законодавство передбачає їх правовий статус та регулювання їх діяльності. Незважаючи на наявність законодавчої бази, існують виклики та проблеми, які потребують удосконалення законодавства, зокрема у сфері фінансування, нагляду та контролю за діяльністю надавачів соціальних послуг.

2. У процесі дослідження особливостей державних та недержавних надавачів соціальних послуг було виявлено наступні висновки: Державні надавачі соціальних послуг: Державні надавачі соціальних послуг є організаціями, що діють в рамках державної системи та отримують фінансування з державного бюджету. Вони мають встановлені нормативи, процедури та стандарти, які регулюють їх діяльність. Однією з особливостей державних надавачів є доступність соціальних послуг для всіх громадян, незалежно від їхнього матеріального стану. Недержавні надавачі соціальних

послуг: Недержавні надавачі соціальних послуг - це організації, які діють в приватному секторі та фінансуються з різних джерел, таких як гранти, благодійні внески або пожертвування. Вони можуть мати більш гнучку структуру та швидше адаптуватися до змін потреб населення. Однією з особливостей недержавних надавачів є інноваційність та можливість впровадження нових підходів та практик у сфері соціальних послуг.

Партнерство між державними та недержавними надавачами: Важливою особливістю є співробітництво та партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг. Це сприяє обміну досвідом, впровадженню інноваційних підходів та ефективному використанню ресурсів для поліпшення якості та доступності соціальних послуг. Роль держави в регулюванні та контролі: Держава відіграє важливу роль у регулюванні та контролі діяльності як державних, так і недержавних надавачів соціальних послуг. Вона забезпечує створення нормативно-правової бази, встановлює стандарти якості та безпеки, здійснює моніторинг та оцінку діяльності надавачів.

3. У процесі дослідження етичних засад партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг було виявлено наступні висновки: Взаємовигода: Етична основа партнерства полягає в тому, що державні та недержавні надавачі мають спільну мету - надання якісних та ефективних соціальних послуг населенню. Вони повинні дотримуватися принципу взаємовигоди, де обидві сторони мають отримувати певну користь від партнерства. Прозорість та довіра: Етичне партнерство передбачає прозорість та відкритість у взаємодії між державними та недержавними надавачами. Вони повинні надавати чітку інформацію про свою діяльність, фінансову звітність та результати своєї роботи, що сприяє підвищенню довіри між партнерами. Спільні цінності та стандарти: Етичне партнерство ґрунтується на спільних цінностях та стандартах. Державні та недержавні надавачі повинні дотримуватися етичних норм та принципів, які визначені законодавством та етичними кодексами. Це забезпечує єдність підходів та

високу якість послуг, наданих у партнерстві. Взаємовизначеність ролей: Етичне партнерство передбачає чітке визначення ролей та відповідальності кожної сторони. Державні та недержавні надавачі повинні розуміти свої обов'язки та виконувати їх відповідно до встановлених стандартів. Взаємовизначеність ролей сприяє ефективності та координації дій у партнерстві. Розвиток та удосконалення: Етичне партнерство між державними та недержавними надавачами є динамічним процесом, який вимагає постійного розвитку та удосконалення. Партнери повинні бути відкриті до інновацій, спільного вивчення та впровадження передових практик з метою поліпшення соціальних послуг.

4. В ході проведення дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг нами було створено фокус групу. Мета якої: Дослідити зв'язки та можливості партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг для покращення якості та ефективності соціального обслуговування. Нами було запрошено на онлайн платформу шість представників державних та недержавних надавачів соціальних послуг, з котрими вдалося провести групові дискусії за різними питаннями, які дали змогу отримати конкретні відповіді.

5. Як результат проведення фокус групи, нами було створено таблицю, в якій представлені відповіді від недержавних та державних надавачів соціальних послуг на питання, пов'язані з партнерством між ними. Недержавні надавачі соціальних послуг виділили можливості, переваги та виклики такого партнерства, а також форми співпраці та сфери, які найбільше потребують спільної дії. З іншого боку, державні надавачі соціальних послуг надали свої відповіді, у яких вони висвітлили співпрацю з недержавними надавачами, виклики і бар'єри на шляху співпраці, а також запропонували кроки для поліпшення партнерства.

Загальний висновок з цієї таблиці полягає в тому, що співпраця між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є важливою та

перспективною. Обидві сторони відзначають переваги такого партнерства, зокрема обмін знаннями, спільні програми та проекти, покращення якості послуг. Однак, існують виклики та перешкоди, які потрібно подолати, такі як фінансові питання, відсутність спільних механізмів та засобів оцінки, а також розбіжності у розумінні партнерства. Для зміцнення співпраці, необхідно створити механізми комунікації, спільні форуми, залучати недержавних надавачів до процесів планування та розробки стратегій, а також сприяти обміну кращими практиками та знаннями. Поліпшення партнерства вимагатиме відкритого діалогу та врахування потреб та очікувань усіх сторін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Abrams, K., & Gaiser, T. Online Focus Groups. The SAGE Handbook of Online Research Methods, 435–450. 2017. URL: <https://dx.doi.org/10.4135/9781473957992.n25>.
2. Borochoff, E. Differences between traditional and online focus groups. Retrieved May 30, 2022. URL: <https://blog.remesh.ai/should-you-use-online-focus-groups>.
3. Буданова, О. Онлайн фокусовані групові інтерв'ю: нові старі методи якісних досліджень. IV Конгрес САУ Трансформація соціальних інститутів в інформаційному суспільстві: тези доп., Харків 28–29 жовт., 2021. 340–341. URL: https://sau.in.ua/app/uploads/2021/10/theses_iv_congress_sau.pdf
4. Все про соціальну роботу: навчальний енциклопедичний словник- довідник /Заг. ред. В.М. Пічі. Львів: «Новий світ- 2000», 2013, 616с.
5. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
6. Етика соціальної роботи : нові глобальні етичні принципи соціальної роботи. URL: <https://www.iassw-aiets.org/wp-content/uploads/2019/03/Ukranian-Global-SW-statement-of-Ethical-Principles.pdf>
7. Методика проведення фокус-груп: Методичні рекомендації для студентів спеціальності «журналістика» ВДПУ / Укладач – Лапшин С.А. Вінниця: ВДПУ, 2016. 28 с.
8. Міністерство Соціальної політики України. Офіційний сайт. URL: <https://www.msp.gov.ua/content/reestr-nadavachiv-socialnih-poslug.html>
9. Наместнікова В.В. Етичні основи соціальної роботи, 2014. URL: https://stud.com.ua/87971/sotsiologiya/etichni_osnovi_sotsialnoyi_roboti
10. Організації громадянського суспільства як надавачі соціальних послуг. URL: https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/weact_dovidkovyy_posibnyk_dlya_ogs_final.pdf

11. Про благодійну діяльність та благодійні організації :Закон України від 5 липня 2012 року № 5073-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17#Text>
12. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії : Закон України від 5 жовтня 2000 року № 2017-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2017-14#Text>
13. Про затвердження Етичного кодексу спеціалістів із соціальної роботи України : наказ міністерство України у справах молоді та спорту від 09.09.2005 N 1965. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1965643-05#Text>
14. Про затвердження критеріїв діяльності надавачів соціальних послуг : Постанова кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 185. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-2020-%D0%BF#Text>
15. Про захист дитинства : Закон України від 26 квітня 2001 року № 2402-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>
16. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>
17. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні : Закон України від 21 березня 1991 року № 875-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12#Text>
18. Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні : Закон України від 16 грудня 1993 року № 3721-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3721-12#Text>
19. Про соціальні послуги / Закон України від 17 січня 2019 року № 2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>
20. Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю : Закон України від 21 червня 2001 року № 2558-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14#Text>
21. Розвиток та забезпечення надання соціальних послуг на рівні громади: роз'яснення для керівників органів місцевого самоврядування

відповідно до чинного законодавства. (Документ підготовлений Міністерством соціальної політики України у співпраці з Ініціативою щодо розвитку послуг в громаді для дітей та сімей проєкту «Супровід урядових реформ в Україні» (SURGe), що виконується Alinea International за підтримки Уряду Канади). URL: <https://pidgorodne.otg.dp.gov.ua/storage/app/sites/92/uploaded-files/yasnennya-dlya-kerivnikiv-organiv-mistsevogo-samovryaduvannya.pdf>

22. Соціальна робота: реалії та виклики часу: навчально-методичний посібник. Слов'янськ: Вид-во Б. І. Маторіна, 2021. 219 с.

23. Сучасна соціальна робота. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2020. 275 с.

24. Технології соціальної роботи і соціальної допомоги в умовах трансформаційного періоду: навчально-методичний посібник / за заг. ред. А. О. Полянничко, А. В. Кирилюк. Суми : ФОП Цьома, 2020. 336 с.

25. Фокус групи. URL: <https://platforma-msb.org/wp-content/uploads/2015/12/Fokus-grupy.pdf>

26. Функціонування системи соціальних послуг в Україні: короткий опис. Київ. 2019. 16 с. URL: <https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/510/3>.

27. Харламов М.І. Соціальна робота: Курс лекцій. Х.: НУЦЗУ, 2013. 96 с.

28. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

ДОДАТКИ

Додаток А

Сценарій фокус-групи на тему: «Дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг»

Час: 1,5 - 2 години

Мета: Дослідити зв'язки та можливості партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг для покращення якості та ефективності соціального обслуговування.

Перед початком фокус-групи: було підготовлено приміщення зручне для дискусії в групі; ми переконалися, що всі учасники групи мають достатні знання та досвід в галузі соціального обслуговування.

Порядок проведення фокус-групи:

1. Привітання та введення (10 хвилин)
  - Привітайте учасників групи та подякаїм за участь.
  - Представлення та розповідь про мету та значимість дослідження зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг. (Вітаємо учасників фокус-групи і дякуємо, що прийшли взяти участь у дослідженні на тему зв'язків для партнерства державних та недержавних надавачів соціальних послуг. Метою цієї фокус-групи є збір вашої думки, досвіду та пропозицій щодо співпраці між державними та недержавними організаціями у сфері соціальних послуг. Будемо раді почути ваші думки і відповіді на запитання, які будуть поставлені).
    - Правила для групової дискусії, зокрема повагу до думок кожного учасника, слухання та висловлювання аргументованих поглядів.
2. Введення в тему (15 хвилин)
  - Розгорнуто викладено концепцію партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.
  - Коротка інформація про поточний стан партнерства в даній галузі.

- Основні запитання, що відкривають дискусію про зв'язки та партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг;

- Було запрошено кожного учасника представитися та розповісти про свої досвіди, роль у сфері соціальних послуг та співпрацю з державними та недержавними надавачами. (Нами було записано (занотовано) цю інформацію для подальшого аналізу).

3. Обговорення запитань (60 хвилин)

- Запитання учасників, як вони розуміють партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

- Висловлення своїх думок щодо переваг та викликів, пов'язаних з партнерством у цій галузі.

- Запитання учасників, які зв'язки та форми партнерства вже існують між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

- Розгляд практичних прикладів успішного партнерства та обговорення, як можна розширити та покращити такі партнерські відносини.

Головні Запитання:

1. Як ви розумієте партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які, на вашу думку, можуть бути переваги та виклики такого партнерства?

2. Які форми співпраці ви спостерігаєте між державними та недержавними надавачами соціальних послуг у вашій області? Які сфери соціальних послуг найбільш потребують такого партнерства?

3. Які бар'єри або перешкоди існують на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Як можна їх подолати?

4. Які можливості ви бачите для зміцнення співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які кроки потрібно зробити для поліпшення партнерства?

4. Виявлення ключових висновків (20 хвилин)

- Запрошення учасників виділити основні висновки та ідеї, які вони винесли з обговорення.

- Учасники діляться враженнями та спостереженнями з групою.

- Підкреслення важливості подальшого дослідження та розвитку партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

5. Заключні слова та завершення (5 хвилин)

- Подяка учасникам за активну участь та цінний внесок.

- Було запропоновано можливість задати останні питання або висловити додаткові коментарі.

- Підкреслено, що результати цієї фокус-групи будуть використовуватись для подальшого дослідження та розвитку партнерства між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.

Завершення фокус-групи.

Додаток Б
Таблиця 2.1

Відповіді партнерство державних та недержавних надавачів соціальних
послуг в груповій дискусії

№	Запитання	Відповіді недержавних надавачів соціальних послуг			Відповіді державних надавачів соціальних послуг		
		Ми	Для нас	Для нас	Ми	Для	Ми
1	Як ви розумієте партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Які, на вашу думку, можуть бути переваги та виклики такого партнерства?	Ми розуміємо партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг як спільну роботу та співпрацю для досягнення спільної	Для нас партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг - це спільна відповідальність за покращення соціального благополуччя	Для нас партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг означає спільну роботу для досягнення спільних цілей. Ми віримо, що таке	Ми розуміємо партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг як спільну співпрацю для забезпечення якісних та доступних	Для нас партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг - це спільна відповідальність за	Ми розглядаємо партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг як спільну роботу для

		мети - поліпшення якості життя наших клієнтів. Перевагами такого партнерства є використання різноманітності підходів та інноваційних рішень, що сприяють ефективному та гнучкому наданню послуг. Викликами можуть бути забезпечення координації та співпра	суспільства. Перевагами такого партнерства є використання різноманітності підходів та інноваційних рішень, що сприяють ефективному та гнучкому наданню послуг. Викликами можуть бути вдосконалення наших послуг. Виклика	партнерство сприяє забезпеченню більшої доступності та якості послуг для наших клієнтів. Перевагами такого партнерства є обмін експертизою, ресурсами та інноваціями, що сприяють встановленню наших послуг. Виклика	их послуг для населення. Перевагами такого партнерства є поєднання ресурсів, експертизи та знань, що сприяє покращенню результативності та ефективності надання послуг. Викликами можуть бути встановлення	забезпечення соціальною благополуччя громади. Перевагами такого партнерства є розширення мережі послуг, розподіл функцій та ресурсів, а також спільне	досягнення спільної мети - покращення життя наших клієнтів. Перевагами такого партнерства є поєднання різних досвідів, ресурсів та знань, що сприяє іннов

		ють вирішен ня різних підходів , нормати вних рамок та взаємоді ї з державн ими структур ами, але ми впевнені , що через взаємов игідний діалог та спільні зусилля можемо досягти більшої доступн ості та якості соціальн их послуг.	і між різними структур ами, а також забезпеч ення стабільн ого фінансу вання. Але через відкрити й діалог та взаємов игідні партнер ські відносин и можна досягти більшої ефектив ності та імпаку в сфері соціальн их послуг.	ми можуть бути розбіжн ості в цінності х, підходах та організа ційних принцип ах, але через констру ктивну співпрац ю та взаємор озумінн я ми можемо досягти більшої ефектив ності та впливу у сфері соціальн их послуг.	єдиних стандарт ів, координ ація роботи та забезпеч ення взаємоді ї між державн ими та недержа вними структур ами. Проте, через партнер ський підхід та обмін досвідо м, ми можемо досягти більшої ефектив ності та задоволе ння потреб наших	викор истан ня експе ртизи та іннов ацій. Викл иками можу ть можу ть бути виріш ення питан ь станд артиз ації, регул юван ня партн ерськ их відно син та забез печен ня фінан суван ня.	аціям та ефект ивній робот і. Викл иками можу ть бути розбі жност і в управ лінні, узгод женн я страт егій та виріш ення питан ь фінан суван ня. Проте , через партн ерськ

					клієнтів.	Але через конструктивний діалог та співпрацю ми можемо забезпечити більш широкий та якісний спектр послуг для громади.	ий підхід та взаємодію ми можемо досягти більш ефективності та задоволення потреб наших клієнтів."
2	Які форми співпраці ви спостерігаєте між державними та недержавними	У нашій області ми спостерігаємо різні форми	В нашій області співпраця між державними та недержавними	У нашому регіоні ми спостерігаємо різні	У нашій області ми спостерігаємо різноманітні	Ми активно співпрацюємо з недержавними	Ми активно взаємодіємо з недержавними

ми надавачами соціальних послуг у вашій області? Які сфери соціальних послуг найбільш потребують такого партнерства ?	співпрац і між державн ими та недержавними надавачами соціальних послуг. Найпоширеніші форми це укладання договорів про співпрацю, створення спільних проектів та програм, а також обмін досвідом та інформацією. Сфери	вними надавачами соціальних послуг проявляється через участь у спільних проектах та програмах, взаємодію та координацію роботи, а також обмін досвідом та ресурсами. Особливо потребують такого партнерства сфери	форми співпрац і між державними та недержавними надавачами соціальних послуг. Це може бути спільна реалізація проектів, обмін інформацією та досвідом, а також координація дій для забезпечення послуг населенню. Сфери соціальн	форми співпрац і між державними та недержавними надавачами соціальних послуг. Це може бути укладання угод, створення партнерських проектів та програм, а також координація дій для ефективної надання послуг населенню. Сфери	жавними надавачами соціальних послуг у нашій області. Наша співпраця включася укладання партнерських угод, спільне виконання проектів та програм, а також обмін інформацією	жавними надавачами соціальних послуг у нашій області. Наша співпраця базується на взаєморозумінні, обміні досвідом та спільній реалізації проектів. Сфери соці

		соціальн их послуг, які найбіль ш потребу ють такого партнер ства, це допомог а молоді, реабіліт ація осіб з інвалідн істю та підтрим ка вразлив их груп населен ня. Спільна робота державн их та недержа вних структур дозволяє поєднат	допомог и сім'ям в складни х життєви х ситуація х, підтрим ки осіб залежни х від наркоти ків та реабіліт ації осіб з психічн ими розлада ми. Спільна праця держави та недержа вних структур допомаг ає забезпеч ити комплек	их послуг, які найбіль ш потребу ють такого партнер ства, це підтрим ка сімей, допомог а ветерана м та інваліда м, а також соціальн а реабіліт ація бездомн их осіб. Це спільна відповід альність інституц ій та громадс ьких організа	соціальн их послуг, які найбіль ш потребу ють такого партнер ства, це підтрим ка сімей, допомог а дітям та молоді, а також реабіліт ація осіб з інвалідн істю. Спільна робота держави та недержа вних організа цій допомаг ає забезпеч	ю та досві дом. Сфер и соціа льних послу г, які особл иво потре бують таког о партн ерств а, це підтр имка осіб похил ого віку, соціа льна адапт ація молод і та підтр имка вразл ивих	льних послу г, де особл иво важли ва така партн ерськ а співп раця, це підтр имка осіб з інвалі дніст ю, реабі літаці я нарко залеж них та психо логіч на підтр имка. Через спіль

		и ресурси та компетентності для забезпечення якісних та доступних послуг у цих сферах.	сний та цілеспрямований підхід до розв'язання цих проблем .	цій для досягнення ефективного та комплексного розв'язання соціальних проблем нашого регіону	ити широкий спектр соціальних послуг і задовольнити потреби населення в цих сферах.	груп населення. Спільна робота держави та недержавних організацій ми забезпечуємо доступні та якісні соціальні послуги для нашої спільноти. та забезпечувати якісні соціальні	ні зусилля державних та недержавних організацій ми забезпечуємо доступні та якісні соціальні послуги для нашої спільноти.

						послу ги.	
3	Які бар'єри або перешкоди існують на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг? Як можна їх подолати?	Однією з перешкод на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є недостатня фінансова підтримка зі сторони держави. Це може обмежувати нашу здатність забезпечити	Одна з перешкод у співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг полягає в бюрократичних процедурах та складнощях у взаємодії з державними структурами. Це може призводити до затримо	Однією з перешкод у співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є розбіжності у стратегіях та підходах до надання послуг. Різні організації можуть мати відмінні цілі, методи та	Однією з перешкод на шляху співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є розбіжності у фінансуванні та розподілі бюджетних коштів. Це може призводити до нерівно мірного доступу до	Одна з перешкод у співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є різні права регуляторних вимог, яким	Одна з перешкод у співпраці між державними та недержавними надавачами соціальних послуг є різні культури, цінностях та підходах

		ити необхідні ресурси та інфраструктуру для надання якісних послуг. Для подолання цієї перешкоди необхідно залучати додаткові джерела фінансування, такі як гранти або спонсорську підтримку. Також важливо здійснювати	к у реалізації проектів та отримання необхідних дозволів. Для подолання цього, важливо встановити механізми спрощеної комунікації та взаємодії з державними органами. Також потрібно активно використовувати форуми,	підходи до вирішення соціальних проблем. Це може ускладнювати спільну реалізацію проектів та взаємодію. Для подолання цієї перешкоди важливо встановити механізми координації та спільного планування дій. Необхідно	ресурсів та нерівності у фінансовій підтримці різних організацій. Для подолання цього, важливо встановити прозорі механізми фінансування, які забезпечують рівний доступ до ресурсів і враховують потреби різних надавачів	підлягають обидва типи організацій. Це може призвести до складнощів у взаємодії та виконанні спільних проєктів. Для подолання цього, важливо встановити спеціальні	до надання послуг. Це може призвести до розбіжностей у сприйнятті цілей та стратегій роботи. Для подолання цього, важливо розвинути взаємне сприй

		вати ефектив не фінансо ве планува ння та максима льно оптимізу вати викорис тання наявних ресурсів	робочі групи та зустрічі з представ никами держави для обговор ення спільних питань та знешкод ження бююкра тичних перешко д	но активно залучати представ ників обох сторін до діалогу, обміну досвідо м та виробле ння спільних підходів для досягне ння спільних цілей.	в соціальн их послуг. Також потрібно забезпеч увати регуляр ну оцінку та монітор инг фінансо вої ефектив ності проектів , щоб забезпеч ити оптимал ьне викорис тання коштів.	альні механ ізми співр обітн ицтва та коорд инації між держа вним и та недер жавн ими надав ачами соціа льних послу г. Тако ж потрі бно спрос тити проце дури та встан овити чіткі	няття, спіль ні навча льні прогр ами та трені нги, щоб побуд увати спіль ну культ уру співп раці. Тако ж важли во створ ити можл ивост і для обмін у досві дом та взаєм

						прави ла, які врахо вують специ фіку та потре би обох типів орган ізацій .	ного вивче ння підхо дів та метод ів робот и.
4	Які можливості ви бачите для зміцнення співпраці між державними та недержавни ми надавачами соціальних послуг? Які кроки потрібно зробити для поліпшення партнерства	Я вбачаю багато можлив остей для зміцнен ня співпрац і між державн ими та недержа вними надавача ми соціальн их послуг потрібно побудув ати	Я вважаю, що для зміцнен ня співпрац і між державн ими та недержа вними надавача ми соціальн их послуг потрібно побудув ати	Я бачу можлив ості для зміцнен ня співпрац і між державн ими та недержа вними надавача ми соціальн их послуг через взаємне визнанн	Я вбачаю багато можлив остей для зміцнен ня співпрац і між державн ими та недержа вними надавача ми соціальн их послуг.	Для зміцн ення співп раці між держа вним и та недер жавн ими надав ачами соціа льних послу г, я бачу	Ми бачим о потен ціал для зміцн ення співп раці між держа вним и та недер жавн ими надав ачами

	?	По-перше, важливо забезпечити відкритість та прозорість у взаємодії, створити форуми для обміну ідеями та досвідом. По-друге, можна розробити спільні проекти та програми, де державні та недержавні організа	довіру та взаєморозуміння. Це можна досягти шляхом залучення до спільних робочих груп, створення платформ для діалогу та обміну ідеями. Крім того, необхідно створити сприятливі умови для партнерства, такі як	я та повагу. Ми можемо спільно працювати над розвитком стандартів якості та етичних принципів, які відповідують потребам та цінностям наших клієнтів. Крім того, можна створити механізми для обміну кращими практиками та	По-перше, важливо створити механізми для обміну інформацією та знаннями, які сприятимуть взаємному вдосконаленню. По-друге, можна розробити спільні програми та проекти, де державні та недержавні організа	потенціал у створенні партнерських форумів та консультативних органів, де обидві сторони зможуть обговорювати спільні питання та приймати рішення. Також важли	соціальних послуг шляхом створення партнерських проєктів та ініціатив. Наприклад, можна створити спільні групи роботи для вирішення конкретних проблем або

		ції працюють разом для досягнення спільних цілей. По-третє, важливо залучити представників обох сторін до процесів прийняття рішень, щоб забезпечити рівноправність та взаємодію. Ці кроки допоможуть зміцнити	спільні фінансові механізми, доступ до ресурсів та інфраструктури. Додатково, важливо визнавати внесок та досягнення обох сторін і надавати відповідну підтримку.	знанням, наприклад, через тренінги та менторську підтримку. Для поліпшення партнерства необхідною також сприяти спільнолюбівній інтересів та забезпечувати взаємодопомогу в розвитку ресурсів та фінансування.	працювати разом для досягнення спільних цілей. По-третє, важливо створити механізми оцінки якості та ефективності надаваних послуг, що дозволять забезпечити високу якість соціального обслуговування для	во залучати недержавних надавачів до процесів планування та розробки стратегій у соціальному обслуговуванні. Крім того, можна розглянути можливість	розвитку нових програм. Також важливо сприяти обміну кращими практиками та знаннями, організувати конференції, семінари та тренінги. Для поліпшення

		співпрацю та покращити партнерство між державними та недержавними надавачами соціальних послуг.			наших клієнтів.	спільного фінансування проєктів та програм, що сприятиме розширенню обсягу послуг та покращенню їх якості.	партнерства потрібно також забезпечити відкритий та довірливий діалог між усіма сторонами, враховуючи їхні потреби та очікування.